

ควรตัดสินค่าทางจริยธรรมของการทำแท้งอย่างไร

ดูเหมือนว่าปัญหาทางจริยธรรมที่ขัดแย้งกันใน เรื่องความถูกต้องของการทำแท้งจะ ไม่อาจตัดสินได้โดยพิจารณาจากแนวทางที่เป็นแบบแผนมาแต่เดิมคือการตัดสินความเป็นมนุษย์ ของทารกในครรภ์ เพราะปัญหาว่าทารกในครรภ์จะเป็นมนุษย์อันมีค่าในเชิงซึ่งสังคมต้องมี พันธะทางจริยธรรมควยอย่างไรหรือไม่ นั้นยังไม่อาจสรุปได้เด็ดขาด และการจะตัดสินโดย อ้างอิงกับสิทธิของสตรีที่จะ เป็นมารดาให้เด็ดขาดลงไปก็ทำได้ยาก เพราะสิทธิของสตรีใน เรื่องนี้ยังไม่จกัว่าเป็นสิทธิเด็ดขาดเต็มที่ ประเด็นอันกล่าวมาในบทก่อนจึง เป็นเพียง เรื่อง สำคัญที่จะต้องพิจารณา เป็นหลัก เท่านั้นไม่อาจจะใช่ เป็นขอมงชี้ถึงความถูกต้องของการทำแท้ง อย่างเด็ดขาดโดยสิ้นเชิงได้ และแท้จริงแล้ว เรื่องที่เป็นปัญหาทางจริยธรรมสำคัญๆ มักจะ เป็นเรื่องที่ยากจะหาขอมงชี้ที่เด็ดขาดตายตัวได้ เนื้อหาของบทนี้จะ เป็นการกล่าวถึง ประเด็นที่ว่า เราควรพิจารณาตัดสินความถูกต้องของการทำแท้งอย่างไร

การทำแท้งควรจะเป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่ มีเงื่อนไขหรือไม่

ทัศนะที่รุนแรงจัดทั้ง ของฝ่าย เสรีนิยมและอนุรักษนิยมในปัญหา เรื่องการทำแท้งนี้ จะถือว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือผิดในทุกกรณีของการกระทำโดยไม่มีเงื่อนไข ถือว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่มีค่าทางจริยธรรมอย่างสมบูรณ์ (absolute) เป็นการ กระทำที่ถูกต้องหรือผิดอย่าง เป็นสากลตายตัวในทุกกรณี ก่อนที่จะเสนอทัศนะว่า เราควรพิจารณา ตัดสินความถูกต้องของการทำแท้งควย เกณฑ์อย่างไร ควรจะพิจารณาก่อนว่าทัศนะที่รุนแรงจัด ดังกล่าวทั้งสองฝ่ายนั้นควรจะเป็นที่ยอมรับได้หรือไม่ นั่นคือ การทำแท้งควรจะมี การตัดสินว่าถูกต้องหรือผิดอย่าง เด็ดขาดตายตัวหรือไม่

การถือทัศนะที่รุนแรงจัดดังกล่าวจึงว่า เป็นการถือตามทัศนะที่เป็นแบบสัมบูรณ์นิยม

ทางจริยศาสตร์ (ethical absolutism) ซึ่งถือว่าค่าทางจริยธรรมของการกระทำแบบ
 หนึ่งๆ เป็นค่าที่ตายตัวไม่เปลี่ยนแปลง และถือว่าเราสามารถที่จะลงมติในเรื่องค่าทางจริย
 ธรรมของการกระทำใดโดยไม่ว่าคำนึงถึงว่าการกระทำนั้นๆ เกิดขึ้นในสภาพการณ์อย่าง
 ไร โดยสิ่งกระทบอะไร และเกิดผลเป็นประการใด การถือที่คะแนนดังกล่าวจะเป็นที่ชักกับ
 ความรู้สึกทางจริยธรรมตามธรรมชาติของเราได้ในบางครั้ง การตัดสินว่าการกระทำหนึ่งๆ
 ถูกหรือผิดโดยไม่คำนึงถึงว่าการกระทำนั้นๆ เกิดขึ้นในบริบท (context) ใดๆ ไร มักจะขัด
 กับสามัญสำนึกในเรื่องความถูกต้องของบุคคลใดเมื่อเราตัดสินในกรณีที่มีบริบทของการกระทำ
 แตกต่างกันออกไป เช่น หากถือว่าการชโมย เป็นสิ่งที่ผิดเสมอไม่ว่าผลของการชโมยกับสิ่ง
 ที่จะเกิดขึ้นสืบเนื่องจากการชโมยจะเป็นอย่างไร เราก็ควรต้องถือว่าการชโมยอาจช
 จากคนวิกลจริตเพื่อไม่ให้มีโอกาสทำร้ายผู้อื่นได้เป็นการกระทำที่ผิด ซึ่งแน่นอนที่ว่าคุณ
 ภาย เหตุผลและความรู้สึกทางศีลธรรมตามธรรมชาติย่อมไม่เห็นด้วยเป็นแน่ เราอาจจะ
 ตัดสินใจด้วยสามัญสำนึกทางศีลธรรมว่าการชโมยในกรณีดังกล่าวไม่เป็นการกระทำที่ผิด
 เป็นการกระทำที่ควรแก่การยกย่องอย่าง จริ่งออย เพียงแต่สามัญสำนึกอย่างเดียวกันไม่
 อาจใช่ เป็นเกณฑ์ตัดสินความถูกต้องให้แน่นอนได้ แต่เกณฑ์ตัดสินที่ไม่คำนึงถึงความรู้สึกหรือ
 สำคัญสำนึก เสียเลยที่ เกี่ยวยอมไม่อาจนำมาใช่ เป็นเกณฑ์ตัดสินความถูกต้องของการกระทำที่
 เกิดขึ้นในสังคมจริงๆ ใดๆ ใดเลย เพราะมนุษย์ย่อมมีทั้งความรู้สึกและเหตุผล แมว่าความ
 รู้สึกจะเป็นสิ่งที่แน่นอนและ เชื่อถือได้น้อยกว่า เหตุผล แต่ก็ เป็นสิ่งที่เราควรคำนึงถึงในการ
 พิจารณาความถูกต้องของการกระทำบาง 1 ปทัสถานทางจริยธรรม (ethical norm) ของ
 สังคมที่ชักกับสามัญสำนึกทางจริยธรรมของบุคคลในสังคมยอมไม่อาจถือได้ว่าเป็นปทัสถานที่
 ที่สุด

ในปัญหา เรื่องความถูกต้องของการทำแท้งก็เป็น เช่นเดียวกัน หากถืออย่างรุนแรง
 ว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งที่ผิดเสมอ เป็นสิ่งที่สตรีต้องไม่กระทำ ไม่วาการไม่กระทำนั้นจะนำไป

1 Jacques p. Thiroux, Ethics : Theory and Practice, (carlifornia: Glenco Press, 1 977), p. 80.

ผู้คนที่ เป็นประการใด กระทำกวดเจตนาและความรู้สึกอย่างไร สถานการณ์ที่เผชิญอยู่ เป็น
 อย่างไร และกระทำแล้วไฉนเป็นประการใด ก็จะเป็นการมองข้ามข้อเท็จจริงที่ว่า การ
 ทำแห่งในแต่ละกรณีเฉพาะของแต่ละคนนั้น เกิดขึ้นจากสิ่ง กระตุ้นที่แตกต่างกันออกไปมากมาย
 สถานการณ์ที่ทำให้สตรีต้องตัดสินใจทำแห่งนั้นก็มีความรุนแรงแตกต่างกัน ทำความความรู้สึก
 ที่ต่างกัน ตลอดจนสาเหตุอันนำไปสู่การตัดสินใจทำแห่งอาจเป็นมาจาก เรื่องที่เกี่ยวข้องกับ
 ปัญหาจริยธรรมในเรื่องอื่นใดอีก ความโน้มเอียงในสามัญสำนึกตามธรรมดา เราขอมตัดสินใจ
 ว่าการที่สตรีหนึ่งทำแห่ง เมื่ออายุครรภ์ใกล้สอง เดือนด้วย เหตุ เพราะทราบแน่ชัดแล้วว่า ครรภ์
 นั้น เป็นครรภ์ที่ผิดปกติ เพราะ เป็นการตั้งครรภ์นอกมดลูกซึ่ง หากปล่อยให้ต่อไปแล้วทั้งมารดา
 และทารกในครรภ์ย่อมไม่อาจมีโอกาสรอดชีวิตได้ และทำแห่งด้วยความรู้สึกว่าเป็นการสูญเสีย
 เสียที่สำคัญยิ่ง เป็นการกระทำซึ่งแม้ว่าจะไม่อาจจัดได้ว่า เป็นการกระทำที่ควรแก่การยกย่อง
 สรร เสริญแต่ก็ เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือยอมรับได้ในทางจริยธรรมมากกว่าการทำแห่งของสตรี
 อีกคนหนึ่งซึ่งทำแห่ง เมื่ออายุครรภ์ใกล้เจ็ดเดือนแล้วด้วย เหตุผลเพียง เพราะกลัวว่าสามีจะไปคิด
 พันสตรีอื่น และ เป็นการกระทำที่ทำลงไปแล้วโดยไม่รู้สึกว่า เป็นการสูญเสียอะไรเลย และ
 เช่นเดียวกัน การที่สตรีหนึ่งทำแห่ง เพราะ เธอเกิดตั้งครรภ์ขึ้นจากการถูกข่มขืนยอม เป็น
 เรื่องที่ควรแก่การไต่ถามมากกว่าการที่สตรีอีกคนหนึ่งทำแห่งด้วย เหตุผลเพียง เพราะ เพื่อไม่
 ให้อายุครรภ์โตเกินไปจนทำให้คลอดยากหรืออันตรายใน เรื่องความสัมพันธ์ทาง เพศที่ติดกันในสังคม

การถือว่าการทำแห่ง เป็นสิ่งที่ถูกต้องในทุกรณอย่างทัศนะของฝ่าย เสรีนิยมใน
 เรื่องการทำแห่งอย่าง เด็ดที่นั่นดูเหมือนว่าจะ เป็นที่ยอมรับไม่ได้โดยแล้ว เพราะทารกใน
 ครรภ์ไม่โตเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายมารดา เช่นเดียวกับอวัยวะในร่างกาย แม้จะยังหาข้อ
 สรุปลที่แน่นอนว่าทารกในครรภ์มีค่าของชีวิตเท่า เทียบกับมนุษย์โดยทั่วไปหรือไม่ก็ตาม เราก็
 คงยอมรับตามข้อเท็จจริงว่าทารกในครรภ์นั้นโตเขาสุ่จกเริ่มของความ เป็นชีวิตแล้ว และ
 การทำลายชีวิตยอมคงทำด้วย เหตุผลทางจริยธรรม แม้ในกรณีของการฆ่าสัตว์ซึ่ง โดยทั่วไปแล้ว
 เราก็ไม่ได้ถือว่า เป็นสิ่งที่ผิดมากนัก แต่เราจะเห็นใจว่าการฆาตกรรมเล็ก ๆ หนึ่งซึ่ง
 ไม่ได้เป็นพิษ เป็นภัยอะไร และฆ่าแล้วก็ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อะไรขึ้นมา ยอมเป็นการกระทำ
 ที่น่าตำหนิมากกว่าการฆ่าสัตว์ร้ายหรือการฆ่าสัตว์ เพื่อ เป็นอาหารหรือ เพื่อประโยชน์อย่างอื่น

ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว เราจะไม่เห็น เป็น เรื่องที่น่าตำหนิ เมื่อการทำแท้ง เป็นการทำลายชีวิตซึ่ง
 แม่จะเป็นชีวิตที่ยังไม่ปรากฏคุณภาพก็ยอมไม่อาจถือไควา เป็นการกระทำที่ถูกต้องโดยไม่มี
 เงื่อนไข

การถือว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิดในทุกกรณีโดยไม่มีเงื่อนไข เพราะ เป็น
 การทำลายชีวิตมนุษย์บริสุทธิ์ เป็น เช่นเดียวกัน เมื่อเรายังไม่อาจสรุปได้เป็นที่แน่นอนโค
 ่วชีวิตในครรภ์นั้น เป็นชีวิตที่มีค่า เท่า เทียบกับชีวิตมนุษย์โดยทั่วไปหรือไม่ หรือหากมีความ
 เป็นมนุษย์แล้ว จะเริ่มมีในช่วงไหนของครรภ์ ก็ไม่ควรจะควสรุปว่าเป็นการกระทำที่ผิด
 เสมอกันในทุกกรณี แม่เราจะมีหน้าที่ทางจริยธรรม (moral obligation) ที่จะต้องไม่
 ทำลายชีวิตมนุษย์ที่มีความบริสุทธิ์ในครรภ์นั้น แต่ก็ยังอาจจะ เป็น เรื่องที่เป็นไปได้ที่ว่า เราจะ
 มีหน้าที่ทางจริยธรรมอย่างอื่นที่มีน้ำหนักพอๆกันหรือมากกว่ามา เป็น เหตุใ้การทำลายชีวิต
 บริสุทธิ์นั้น เป็น เรื่องที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรม

เมื่อ เป็น เช่นนี้ เราจึงไม่ควรถือว่าการทำแท้ง เป็นสิ่งที่ผิดหรือถูกในทุกกรณีโดยไม่มี
 คำนี้ถึงสภาพการณ์ทั่วไปของการทำแท้งในแต่ละกรณีเฉพาะว่าจะแตกต่างกันออกไปอย่าง
 ไ้ หรือมีเหตุผลทางจริยธรรมอื่นๆอย่างไรบางในการตัดสินใจทำแท้งในกรณีนั้น ปริบทของ
 การกระทำ คือสิ่งกระตุ้นอัน เป็น เหตุผลให้เกิดเจตนาที่จะกระทำ ขอเท็จจริงในสถานการณ์
 ที่มีการกระทำนั้น และผลที่เกิดจากการกระทำ ตลอดจนผลที่จะเกิดขึ้นหากไม่มีการกระทำนั้น
 เป็นสิ่งที่ควรนำมาพิจารณาประกอบควยในการตัดสินใจทางจริยธรรมของการทำแท้ง และ
 เมื่อควรพิจารณาสิ่งดังกล่าวประกอบควยแล้ว เราจึงไม่ควรจะหวังว่าจะตัดสินความถูกต้อง
 ของการทำแท้งในกรณีทั่วไปโดยรวบๆได้ เพราะปริบทของการกระทำดังกล่าวอาจจะแตก
 ต่างกันออกไปไ้มากมายในแต่ละกรณี การตัดสินความถูกต้องของการทำแท้งจึงควรจะได้รับ
 การพิจารณาตามสภาพการณ์ของแต่ละกรณีเฉพาะ ดังที่ คาเนียด คัลลาฮาน (Danial
 Callahan) เขียนไว้ว่า "โดยทางจริยธรรมแล้วไม่มี ขอบเขตที่เป็นอัตโนมัติสำหรับตัดสิน
 ความถูกต้องของการทำแท้ง แต่ละกรณีเฉพาะควรได้รับการพิจารณาเป็นการเฉพาะ โดย

พิจารณาจากสภาพการณ์ทั้งหมด . . . และก็ไม่เห็นเส้นทางจริยธรรมที่ตายตัวสำหรับคัดค้านการทำแท้ง"¹

แม้ว่าเราไม่ควรที่จะถือว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิดหรือถูกในทุกกรณี โดยไม่มีเงื่อนไข และไม่ควรตัดสินการทำแท้งโดยนัยรวมๆทั้งหมด แต่เราก็อาจตัดสินได้ว่า ในกรณีทั่วไป (general cases) เมื่อไม่คำนึงถึงสภาพการณ์อันประกอบนั้น การทำแท้ง น่าจะเป็นสิ่งที่ผิดมากกว่าถูก เพราะในเรื่องความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์นั้นอย่างน้อยที่สุดเมื่อตัดสินกันในเชิงปริมาณแล้ว ชีวิตของทารกในครรภ์จักเป็นชีวิตมนุษย์และมีความเป็นมนุษย์อยู่ส่วนหนึ่งแล้ว คือส่วนที่ไ้รับมาตามธรรมชาติ และตามที่เป็นอยู่จริงๆ ในสังคมนั้น เราอาจหาตัวอย่างของการทำแท้งในกรณีที่บุคคลทั่วไปถือว่าการกระทำที่ผิดและควรแก่การประณามไปอย่างง่ายดาย แต่จะหาตัวอย่างของการทำแท้งในกรณีที่เฉพาะที่บุคคลทั่วไป เห็นว่าการกระทำที่ผิดและควรแก่การยกย่องสรรเสริญไ้โดยยากกว่า จึงน่าจะถือได้ว่าโดยทั่วไปแล้วการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิดเป็นเบื้องต้น (prima facie wrong) นั่นคือเป็นการกระทำที่ผิด แต่ไม่ใช่โดยเด็ดขาดตายตัว ยังอาจจะพิจารณาได้เป็นอย่างอื่นในสภาพการณ์ที่เห็นแตกต่างจริยธรรมอย่างอื่นมาให้พิจารณาประกอบ เมื่อถือว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำที่ผิดเป็นเบื้องต้น เช่นนี้ เราจึงควรถือว่าเรามีหน้าที่ทางจริยธรรมในขั้นแรก (prima facie moral obligation) ที่จะไม่ยินยอมให้มีการทำแท้งหรือทำแท้งเอง จนกว่าเรามีหน้าที่หรือสิทธิทางจริยธรรมอีกประการหนึ่งมาให้พิจารณาประกอบให้การทำแท้ง เป็นสิ่งที่น่าจะยอมรับได้ในทางจริยธรรม ซึ่งสิทธิหรือหน้าที่ทางจริยธรรมเช่นว่านั้นอาจจะเกิดขึ้นได้เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป การจะพิจารณาว่าการทำแท้งน่าจะเป็นที่ยอมรับได้หรือไม่นั้น เป็นเรื่องที่ต้องพิจารณาจากสภาพการณ์ แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าสภาพการณ์ทุกอย่าง เกี่ยวพันกันที่จะเป็นเกณฑ์ตัดสินโดยไม่ว่าคำนึงถึงกฎเกณฑ์อย่างอื่นเลย ในปัญหาทางจริยธรรมที่ค่อนข้างจะซับซ้อนยุ่งยากอยู่มาก เช่น เรื่องความผิดผิดของ

1

Quoted in Jacques P. Thiroux, *Ethics: Theory and Practice*,

การทำแห่งนี้ การพิจารณาอย่างรอบคอบจากสภาพการณ์แวดล้อมของปัญหาหัวใจที่เป็นกลาง และมีกฎเกณฑ์กว้างๆ เป็นที่ยึดเหนี่ยวอยู่เท่านั้นจึงจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด

ควรใช้ เกณฑ์อย่างไรในการพิจารณาทัศนคติทางจริยธรรมของการทำแท้ง

การจะตัดสินความถูกต้องของการทำแท้งนั้น เป็นเรื่องยากที่จะตัดสิน เป็นกรณีรวมๆ (general cases) จึงควรพิจารณาทัศนคติตามกรณีเฉพาะ (particular cases) โดยพิจารณาตามสภาพการณ์ ในกรณีทั่วไปนั้นอาจจะถือไว้ก่อนไว้ว่าการทำแท้งเป็นการกระทำที่ผิดเป็นเบื้องต้น แต่ในกรณีเฉพาะนั้นอาจจะพิจารณาไปในทางที่ตรงข้ามก็ได้ การที่จะตัดสินว่าการทำแท้งควรจะเป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมหรือ เป็นสิ่งที่ผิดในกรณีใดข้างนั้น ควรจะต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงในสภาพการณ์ประกอบด้วย แมว่าการบงบอกข้อเท็จจริงกับการตัดสินค่าจะเป็นเรื่องที่แตกต่างกัน แต่การลงมติในเรื่องนี้ก็ยังคงจำเป็นที่จะต้องมีข้อเท็จจริง เป็นพื้นฐานมาก่อน

ข้อเท็จจริงในสภาพการณ์ของการทำแท้งซึ่งควรจะได้รับการพิจารณาในฐานะที่ จะเป็นตัวแปรซึ่งจะทำให้การกระทำแท้งในแต่ละกรณี เป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมในอีกขั้นที่แตกต่างกัน ซึ่งกล่าวได้คือ

1. ระยะเวลาของอายุครรภ์ แมว่าจะไม่อาจสรุปได้ว่าทารกในครรภ์จะเริ่มมีความเป็นมนุษย์อันสังคมจะต้องเคารพและมีพันธะทางจริยธรรมควบเท่าเทียมกับบุคคลในสังคมทั่วไปตั้งแต่ตอนไหนของพัฒนาการในครรภ์ แต่เราจะเห็นได้ว่า เมื่ออายุครรภ์ยิ่งมากขึ้นความเป็นมนุษย์ของทารกในครรภ์จะยิ่งมีคุณภาพสมบูรณ์มากขึ้น แม้จะไม่พิจารณาในแง่ที่ว่า การทำแท้งในระยะใดเป็นการกระทำที่ผิดบ้าง แต่เราก็จะเห็นได้ว่า การทำแท้งในระยะแรกของครรภ์มีผลต่อความรู้สึกทางจริยธรรมของบุคคลในสังคมน้อยกว่าการทำแท้งในระยะปลายๆ ของครรภ์ ในพัฒนาการที่ทารกมีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ให้เห็นได้ว่า การทำลายทารกในระยะต้นๆ ของครรภ์นั้นจะเป็นที่ยอมรับไ้มากกว่าการทำแท้งในระยะปลายๆ ของครรภ์ การทำแท้ง เมื่อทารกยังเป็นเพียงไข่ที่ได้รับการผสมจากอสุจิและเพิ่งก่อ

ตัวขึ้นในมกคุณนั้นน่าจะ เป็นที่ยอมรับในทางจริยธรรมไ้มากกว่าการทำแท้ง เมื่อทารกในครรภ์ มีสมรรถภาพพร้อมที่จะมีชีวิตอยู่นอกมดลูกไ้แล้ว การทำแท้ง เมื่อทารกในครรภ์ยังไม่มี ความรู้สึกใดๆเลย ย่อม เป็น เรื่องที่น่าจะ เป็นที่ยอมรับไ้มากกว่าการทำแท้ง เมื่อทารกตอบสนอง ต่อสิ่งกระตุ้นงายๆไ้แล้ว ซึ่งอาจจะ เป็นการทำความเจ็บปวดไ้ทารกในครรภ์ไ้ หากทารก ไ้พัฒนามาถึงขั้นที่ จะรู้สึกถึงความเจ็บปวดทางกายไ้แล้ว

2. สาเหตุของการตั้งครรรภ์ อาจถือไ้ว่า เพศสัมพันธ์อันนำไปสู่ผลคือ การตั้ง ครรรภ์นั้น เป็นรูปแบบหนึ่ง ของขอตกลงว่าจะมีการรับผิชอบต่อชีวิตที่จะ เกิดขึ้นใหม่ อัน เป็นขอ อาจย่อยๆขอหนึ่งของผู้ที่ตกลงการทำแท้ง แต่ขอเท็จจริงอาจจะ ช้ให้เห็นไ้ว่า มีในหลายๆ กรณีที่ เพศสัมพันธ์นั้น มีไ้เกิดขึ้นด้วยความตั้งใจที่จะให้เกิดการตั้งครรรภ์ แมว่าจะ เป็นที่ ทราบล่วงหน้าว่า เพศสัมพันธ์นั้นอาจ เป็นสาเหตุที่ ทำให้เกิดตั้งครรรภ์ไ้โดยอาจค่อนข้างจะแน นอน การข่มขืน เป็นตัวอย่างที่รุนแรงของกรณีดังกล่าว และ ช้ให้เห็นว่าปัญหาทางจริยธรรม ของการทำแท้งมีการ เกี่ยวของกับจริยธรรมใน เรื่องอื่นไ้ได้ สาเหตุของการตั้งครรรภ์ควร จะ เป็นขอเท็จจริงอย่างหนึ่งที่นำมาพิจารณาประกอบในการที่จะลงมติตัดสิน เพศสัมพันธ์อัน นำ ไปสู่การตั้งครรรภ์นั้นอาจจะเป็นที่ ไม่พึงปรารถนาของผู้ตั้งครรรภ์ไ้ การตั้งครรรภ์ที่เกิดจาก สาเหตุอันผิดจริยธรรมแลโดยกิจกรรมสอดสรีรมีครรรภ์อาจจะเป็น เหตุผลที่ทำให้การทำแท้งใน กรณีนั้นน่าจะ เป็นที่ยอมรับมากกว่าในอีกกรณีหนึ่ง การทำแท้ง เพราะมาตรการคุมกำเนิด เกิดผิดพลาดลงยอม เป็นที่ยอมรับไ้มากกว่าการทำแท้ง โดยที่ไม่ไ้มีมาตรการป้องกันการตั้ง ครรรภ์ไว้ก่อนเลย

3. ผลอันจะเกิดขึ้นสืบ เนื่องจากการไม่ทำแท้งในกรณีนั้นก็ เป็นสิ่งหนึ่งที่ควรมี ส่วนนำมาพิจารณาประกอบควยในการที่จะลงมติตัดสินว่าการทำแท้งในกรณีนั้นๆ จะ เป็นที่ยอม รับไ้ไ้เพียงไรหรือไม่ การที่สตรีทำแท้งนั้น เป็น เพราะตกอยู่ในสถานการณ์ที่ เป็นปัญหาและ การทำแท้ง เป็นทางออกหนึ่ง ของปัญหานั้น การไม่ทำแท้งหมายถึงการต้อง แสญกับปัญหาขุ ยาก อาจจะเป็นปัญหาเล็กน้อย เช่น การสูญเสียความงาม สูญเสียอาชีพหรือชื่อเสียง หรือ เป็นปัญหาที่รุนแรง เช่น อาจสูญเสียอนาคตไ้โดยสิ้นเชิง หรือสูญเสียชีวิตอย่างแนนอน การ ทำแท้งในกรณีที่ไม่ทำแท้งแล้วจะเป็นผลเสียอย่างร้ายแรง เช่น มารดาต้อง เสียชีวิต หรือ

เสียอนาคตโดยที่ไม่ใช่ความผิดของตนยอม เป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมมากกว่าการทำ
 แทนในกรณีซึ่ง แม้จะไม่กระทำก็ไม่ไ้มีผลเสียอะไร เกิดขึ้นเลยต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง การทำแทน
 ในกรณีที่หากไม่กระทำแล้ว เป็นที่ทราบโดยแน่ชัดว่า เด็กที่ เกิดมาจะคง เป็นผู้ที่ไม่สมประกอบ
 อย่างร้ายแรง และคงทนทุกข์ทรมาน อันจะเป็นผลเสียต่อผู้ที่เกี่ยวข้องคือตัว เด็กที่จะเกิดมา
 เอง บิคามารดาผู้ซึ่งคงรับผิดชอบ แลสังคมโดยส่วนรวมในที่สั้ยอมมาจะ เป็นที่ยอมรับได้
 ในทางจริยธรรมมากกว่าการทำแทนในกรณีซึ่งหากไม่กระทำแล้วมารดาจะคงสูญเสียความ
 งาม หรือเสียโอกาสที่จะไ้รับความสนุกสนานส่วนตัว ผลที่จะ เกิดขึ้นสืบ เนื่องจากการไม่
 กระทำจึง เป็นสิ่งที่ควรไ้รับการพิจารณาประกอบในการ ลงมคิ์ตัดสินความถูกต้องของการทำ
 แทนในแต่ละกรณีเฉพาะ แมว่าหากจะกล่าวอย่างรัดกุมแล้วผลที่ เกิดขึ้นจากการไม่กระทำ
 นั้นไม่ใช่ผลโดยตรงของการกระทำ แต่เป็นผล (consequences) ที่ เกิดขึ้นตามครรลอง
 ของธรรมชาติ แต่การช้ค้ขวางกระบวนการของธรรมชาติ เพื่อให้เกิดผลตามที่คองการก็ น่า
 จะเป็น เรื่องที่มนุษย์ควรจะทำไ้บางอย่าง การรักษาพยาบาล การผ่าตัดเปลี่ยนอวัยวะ การทำ
 หมัน หรือการคุมกำเนิดซึ่ง เป็นที่สังคมยอมรับกันอยู่นั้นที่จริง แล้วก็ เป็นการช้ค้ขวางกระบวนการ
 ของธรรมชาติควย เช่นเดียวกัน

4. ผลที่จะไ้จากการกระทำ อันนี้ เป็นสิ่งที่ควรจะต้องพิจารณาประกอบกับผล
 เสียอันสืบ เนื่องมาจากการไม่กระทำรวมกันแล้วก็คือการช้ค้ผลใดผลเสียนั้นเอง ในเรื่อง
 ปฏิบัติกันอยู่จริง ๆ ในสังคมนั้น เป็นเรื่องยากที่จะพิจารณาว่าสิ่งใดถูกหรือผิดควรหรือไม่ควร
 โดยไม่พิจารณาถึงผลใดผลเสียที่จะ เกิดจากการกระทำหรือไม่กระทำสิ่งนั้น หากสตรีหนึ่ง
 ทำแทนแล้วก็ไม่ไ้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และผู้อื่นที่เกี่ยวข้องเลย และการทำแทนในกรณีนั้น
 แมว่าจะไม่กระทำก็ไม่ไ้เกิดผลเสียหายทั้ง ต่อตนเอง และต่อชีวิตอันยอม เป็นที่ยอมรับได้
 กว่า การทำแทนของสตรีอีกคนหนึ่งซึ่งทำแทน เพราะ เพื่อจะรักษาชีวิตของคนไว้ หรือเพราะแ
 ใจแล้วว่า เธอไม่สามารถที่จะรับผิดชอบกับชีวิตที่จะ เกิดมาใหม่ได้

ขอเท็จจริงทั้งสี่ประการที่กล่าวมานี้ เป็นสิ่งที่ควรต้องช้พิจารณาประกอบในการ
 ลงมคิ์ตัดสินว่าการทำแทนในกรณีใดควรจะเป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมเพียงไร เพราะ
 ขอเท็จจริงดังกล่าว เป็นองค์ประกอบที่ทำให้สภาพการณ์ของการทำแทน แตกต่างกันออกไปใน

แต่ละกรณีเฉพาะ และทำให้ลักษณะของ เจตนาที่นำไปสู่การกระทำแตกต่างกัน หากเป็นที่ ยอมรับว่าขอเท็จจริงซึ่งทำให้สภาพการณ์ของการกระทำแตกต่างกันออกไปได้ เป็นสิ่งที่ควร นำมาพิจารณาประกอบในการตัดสินความถูกต้องของการกระทำด้วย เราไม่ควรที่จะตัดสินความ ถูกผิดควรไม่ควรของการทำแท้งจากบริบทของการกระทำประกอบกับกฎเกณฑ์ต่างๆ การ ทำแท้งควรจะเป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมในกรณีที่มีบริบท (context) ของการกระทำ อย่างไรบ้าง นั่นคือควรยอมรับหลักการของจริยศาสตร์บริบท (Contextual Ethics)

จากการที่ได้อธิบายว่า เจตนาที่นำไปสู่การกระทำอาจมีลักษณะแตกต่างกันออกไปได้ นี้ทำให้มีการแบ่งการทำแท้งออกเป็นสองประเภทคือการทำแท้งโดยตรงและทำแท้งโดย อ้อม โดยถือว่าการทำแท้งโดยตรงนั้น เกิดจากเจตนาที่หวังผลโดยตรงที่จะให้เกิดการแท้ง แต่การทำแท้งโดยอ้อมนั้นไม่ได้อิงผลโดยตรงที่จะให้เกิดการแท้ง การแท้งเป็นเพียงผลที่ ความมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้จากการกระทำที่หวังผลอย่างอื่น เช่น ในการผ่าตัดมดลูกของ สตรีมีครรภ์เพื่อรักษาโรค การแท้งของทารกในครรภ์ได้เกิดขึ้นเพราะการกระทำนั้นควย แต่ก็ได้กลายเป็นผลที่เกิดจากเจตนาโดยอ้อม เป็นผลที่เกิดขึ้นมากับผลคือการสิ้นไปของโรค แม้มการทำแท้งของทารกจะเป็น เรื่องที่รือรือก่อนแล้วว่าเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

การแบ่งอย่างนี้เพื่อที่จะให้การทำแท้งเพื่อการรักษา เป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมตาม หลักแห่งผลสองอัน (principle of the Double Effect) ซึ่งเป็นหลักอันมีมาตั้งแต่ สมัยของ เซนต์ โทมัส อควีนาส ซึ่งมีเนื้อหาโดยสรุปว่า เป็นเรื่องถูกต้องที่จะทำสิ่งหนึ่งซึ่ง กระทำลงไปแล้วจะเกิดผลสองอย่าง อย่างหนึ่งก็ อย่างหนึ่งเดว เมื่อ 1) การกระทำนั้น จะคงดีในตัวเอง 2) ผลที่จะคงเกิดขึ้นก่อนหรือพร้อมกันกับผลที่ไม่ดี 3) เป็นการกระทำ ด้วยความตั้งใจดี 4) ต้องมีเหตุผลซึ่งมีน้ำหนักพอที่จะกระทำ (John P. Kenny, Principles of Medical Ethics, 2d ed., pp. 5-6.)

ขอวิจารณ์หลักแห่งผลสองอันเมื่อประยุกต์ใช้กับการทำแท้ง ด้ Philippa Foot, "The Problem of Abortion and the Doctrine of the Double Effect," in Moral Problems, ed. James Rachels, pp. 59-60.

ซึ่งถือว่าค่าทางจริยธรรมของการกระทำขึ้นอยู่กับบริบทของการกระทำ มีลักษณะพลวัต (dynamics) เปลี่ยนไปไปตามความแตกต่างของบริบทของการกระทำ และการจะตัดสินค่าทางจริยธรรมของการกระทำของพิจารณาในวงกว้างให้สัมพันธ์กับข้อเท็จจริงอื่น ๆ ทั้งข้อเท็จจริงทางจริยธรรมและข้อเท็จจริงธรรมดา (moral and nonmoral facts) กว้าง โดยให้ความสำคัญกับเป้าหมาย วิธีการ และผลของการกระทำเท่าๆกันในการพิจารณาตัดสินค่า

เมื่อถือว่าบริบทของการกระทำ เป็นตัวแปรที่จะมีส่วนทำให้การกระทำอย่างหนึ่งซึ่งถือไว้ก่อนใจแล้วว่า เป็นสิ่งที่ผิด เป็น เบื้องต้น เช่นการทำแท้งนี้สามารถพิจารณาใจเป็นอย่างไรแล้ว สิ่งต่อไปที่เราจะต้องมีคือกฎ เกณฑ์อย่างกว้างๆ เพื่อเป็นหลักในการพิจารณาจากบริบท

หลักที่ควรถือไว้ก่อนในการที่จะพิจารณาว่าสิ่งที่ผิด เป็น เบื้องต้น เช่นการทำแท้งนี้จะเป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมในกรณีอย่างไรบ้าง คือหลักอย่างกว้างๆว่า

"ในสถานการณ์หนึ่งๆ หากไม่ตัดสินใจกระทำสิ่งที่ถือว่ามีผิด เป็น เบื้องต้นนั้นแล้ว จะเกิดผลเสียต่อตนเอง และผู้อื่นที่เกี่ยวข้องมากกว่าผลดีอย่างไร ก็เปรียบกันไม่ได้ การตัดสินใจกระทำสิ่งนั้นก็ควรจะเป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรม"

หลักกว้างๆดังกล่าวนี้เป็นหลักที่ต้องตัดสินตามสถานการณ์และถือเอาผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการไม่กระทำเป็นตัวบ่งชี้ ไม่ได้เป็นหลักที่จะตัดสินการกระทำทุกอย่างไปทั้งหมดแต่ใช้ตัดสินการกระทำซึ่งโดยทั่วไปถือกันว่าเป็นการกระทำที่ผิด เป็น เบื้องต้นอยู่แล้วจะพิจารณาใจเป็นอย่างไร คือ เป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมหรือ เป็นสิ่งที่ถูกในกรณีใดๆ เช่น ในกรณีของการชโมย ซึ่งโดยทั่วไปถือกันว่าเป็นการกระทำที่ผิด แต่หากเป็นการชโมยในสถานการณ์หนึ่งซึ่ง เป็นการชโมยอาวุธจากคนวิกลจริตซึ่งกำลังคลุ้มคลั่ง และมีแนวโน้มที่จะทำร้ายผู้อื่นได้ ในกรณีนี้ ผลเสียที่จะเกิดมาจากการไม่ตัดสินใจกระทำ คือไม่ตัดสินใจชโมยย่อมมีมากกว่าผลดีอย่างไร ก็เปรียบกันไม่ได้ นั่นคือ หากไม่มีการชโมยแล้ว โอกาสที่ผู้อื่นจะถูกทำร้ายโดยคนวิกลจริตนั้นย่อมมีไ้มาก ส่วนผลดีจากการไม่ชโมยในกรณีนั้นดูเหมือนว่าจะไม่มีเลย นอกจากว่าจะเป็นการทำความพอใจให้กับตนเองว่าไม่ใจทำผิดคิด หรือไม่ใจกระทำสิ่งที่เขากล่าวกันว่า เป็นสิ่งผิด การชโมยอาวุธจากคนวิกลจริตในกรณีนี้จึง เป็น เรื่องที่

ถูกต้อง แต่อย่างไรก็ตาม ตัวอย่างจากเรื่องการขโมยกิ่งกลาวมานี้อาจจะ เป็น เรื่องปลัก
ขอย อาจจะเห็นตัวอย่างได้ในกรณีที่รุนแรงกว่า เช่นใน เรื่องของการฆาตคน

การฆาตกรรมผู้บริสุทธิ์ เป็นการกระทำที่ผิดซึ่งยากที่ใครจะ โศกเศร้าได้ในกรณีทั่วไป
แต่เมื่อคำนึงถึงสถานการณ์ที่อาจ เปลี่ยนแปรไปไคร่มาๆแล้ว ก็เหมือนว่าการฆาตกรรมผู้บริสุทธิ์
ยังน่าจะเป็นที่ยอมรับได้ในบางกรณี ซึ่งยอมตอง เป็นกรณีซึ่งน้อยนักที่จะ เกิดขึ้นได้ สมมติว่า
มีมนุษย์อวกาศผู้หนึ่งกลับมาจาก การสำรวจอวกาศและ โคนำเอา เชื้อโรคร้ายแรงซึ่งไม่เคย
มีแพทย์หรือ นักวิทยาศาสตร์ ใคนในโลกนี้รู้จักวิธีป้องกันรักษาใดเลยติดมากับตัว เขาควย ตอน
นี้ เขากำลังทนทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัสด้วยโรคร้ายนั้นและ เป็นที่แน่นอนแล้วว่า เขาจะตอง
ตายภายในสองสามวันข้างหน้า ทาง เกี่ยวที่จะป้องกันไม่ให้โรคนั้นติดต่อไปยังผู้อื่นได้ก็คือการ
เผาทำลายมนุษย์อวกาศผู้นั้นซึ่งกำลัง อยู่ในห้องกักกันโรค เสียโดยทันทีก่อนที่จะถึง แก่ความ
ตายลงเอง ไม่เช่นนั้นแล้วโรคนั้นสามารถจะทำลายคนทั้งชาติหรือทั้ง โลกลงได้โดยแน่นอน
ในสถานการณ์สมมติกิ่งกลาวนี้ ผลลัพท์ที่จะ เกิดขึ้นจากการไม่กระทำก็คือ คนบริสุทธิ์ซึ่งกำลังทน
ทุกข์ทรมานอย่างสาหัสผู้หนึ่ง สามารถมีชีวิตอยู่รับความทนทุกข์ทรมานต่อไปได้อีกสองสามวัน
และผลเสียที่จะ เกิดตามมาก็คือ มนุษย์ชาติจะตองถูกทำลายไปอย่างมากมาบ เมื่อพิจารณา
แล้วจะ เห็นว่าการไม่กระทำจะมีผลเสียตามมากมาบกว่าผลคืออย่าง เทียบกันไม่ได้ การฆา
ตกรรมผู้บริสุทธิ์ในกรณีของสถานการณ์ เช่นว่านี้จึงน่าจะเป็นที่ยอมรับได้ และจะ เป็นที่ยอมรับได้มาก
ขึ้น หากว่าคนบริสุทธิ์ซึ่งกำลังทนทุกข์ทรมานรอวันตายผู้นั้นแสดง เจตนาที่จะสละชีวิตของตน
เอง เพื่อจะไคพทนทุกข์ทรมาน เร็วขึ้นกว่า เคมีสักสองสามวัน และ เพื่อประโยชน์ของผู้อื่นที่ไซค
ชตาบึงคับให้ตองมีส่วน เกี่ยวข้องในการที่จะตองรับ เคราะห์ควย

แต่อย่างไรก็ตามในกรณีของการทำแท้งกรณีไม่ได้เป็นไปในแบบ เกี่ยวกันกับ
การฆาตกรรมที่กำลังจะตายหนึ่งคน เพื่อช่วยชีวิตผู้บริสุทธิ์อีกจำนวนมากมาบ แต่เป็นการ
ชีวิตบริสุทธิ์ชีวิตหนึ่งซึ่งการมีชีวิตอยู่ต่อไปยังตองขึ้นอยู่กับชีวิตของมารดา ไม่สามารถมีบทบาท
กิจกรรม หรือแสดง เจตนาอย่างใดใด เพื่อประโยชน์ในการรักษาชีวิตของมารดา
หรือเพื่อประโยชน์อื่นใดนอกจากนี้ การ เปรียบ เทียบผลเสียและผลลัพท์ที่จะ เกิดขึ้นจากการ
ไม่กระทำยอมไม่อาจจะทำไคงายๆ หลัก เกณฑ์ท่วง ๆกิ่งกลาวข้างคนนั้นจึงควรจะต้องมี

ส่วนขยายที่ชัดเจน ไปอีกว่า ผลดีผลเสียดังกล่าวนี้หมายถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับใคร

ผลที่จะเกิดขึ้นจากการไม่กระทำนั้น หมายถึงผลอันจะเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากการไม่กระทำนั้น ไม่ใช่หมายถึงผลที่เกิดจากการกระทำ (effects) แต่หมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นตามมา (consequences) และมีส่วนเกี่ยวข้องกับกรกระทำหรือไม่กระทำในครั้งนั้นๆ

ตัวผลของการไม่กระทำในเรื่องของการทำแท้งคือสิ่งที่เกิดขึ้นกับมารดาหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องของถาหากว่าปล่อยให้การตั้งครรภ์นั้นดำเนินต่อไปโดยไม่ยับยั้ง และผลที่จะจัดไว้ว่าเป็นผลเสียอย่างสำคัญในเรื่องการไม่ทำแท้งนี้ คือผลร้ายที่จะเกิดขึ้นต่อชีวิตและความมั่งคั่งของชีวิตที่เกี่ยวข้องของ ตลอดจนถึงสิทธิและเสรีภาพของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตและความมั่งคั่งของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพิจารณาในการตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการยากสำหรับบุคคลที่มีความรู้สึกทางศีลธรรมตามธรรมชาติที่จะไม่นึกถึงเรื่องประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการมั่งคั่งของชีวิตของตนเลยในการตัดสินใจที่จะทำหรือไม่ทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง แม้จะไม่คำนึงถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตและความมั่งคั่งของตนเองก็อาจจะต้องคิดถึงผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตของบุคคลอื่น ในกรณีของผู้ขอการเสียบสละการสิ้นสุดของชีวิต หรือการยกคำเสื่อมชราของคุณภาพชีวิตยอมถือเป็นผลเสีย การมีชีวิตขึ้นเพื่อคงทนทุกข์ทรมาน หรือรอชีวิตอยู่ได้โดยคงทนทุกข์ทรมานทั้งที่อาจหลีกเลี่ยงได้ก็ยอมต้องจัดเป็นผลเสียด้วย ในเรื่องการทำแท้งบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงคือผู้ที่จะเป็นมารดาและทารกในครรภ์ซึ่งยังไม่อาจสรุปแน่นอนว่าเป็นบุคคลหรือไม่ แต่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงด้วย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของทางออกก็คือบิดา บุคคลที่ใกล้ชิดและสังคมโดยรวม บุคคลอื่นหนึ่งที่จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องของทางใกล้ชิดก็คือแพทย์ ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในอีกแบบหนึ่งโดยหน้าที่อันมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่กับเรื่องนี้

สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องก็ เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาประกอบในการตัดสินใจผลดีผลเสีย สิทธิและเสรีภาพในที่นี้หมายถึงสิทธิและเสรีภาพในแง่จริยธรรม การงดเว้นไม่กระทำการใดๆนั้น เป็นการละเมิดต่อเสรีภาพของบุคคลโดยยอมเป็นของดี แต่หากว่าการไม่กระทำจะเป็นการละเมิดต่อเสรีภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องมากกว่าและรุนแรงกว่าชัดเจนกว่า

การตัดสินใจกระทำหน้าที่จะเป็น เรื่องที่อภัยให้ได้ในทางจริยธรรมอยู่บางในบางกรณี

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ควรจะต้องพิจารณาประกอบด้วยคือเจตนาในการตัดสินใจกระทำแห่งในกรณีต่างๆ หากการกระทำนั้นทำด้วยเจตนาดี การทำแห่งในกรณีนั้นก็มีส่วน เป็นที่นายยอมรับไ้มากกว่า เจตนาดีในที่นี้หมายถึง เจตนาโดยบริสุทธิ์ที่จะให้เกิดผลดีต่อตนเองและผู้อื่นที่เกี่ยวข้องมากที่สุด ไม่ใช่เป็นเจตนารายหรืออาชญากรรมแค้นเคืองในกรณีจริงอยู่ เป็นการยากที่จะกล่าวว่าการทำแห่งซึ่ง เป็นการกระทำที่ผิดเป็น เบื้องต้นนั้นจะเป็นการกระทำด้วยเจตนาดี แต่ก็เป็นทีกล่าวได้ว่า การทำแห่งด้วยเจตนาที่ตั้งใจจะให้ เป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ด้วยความรู้สึกว่าเป็นการสูญเสียความจำเป็นยิ่ง ย่อมเป็นที่นายยอมรับไ้มากกว่าการกระทำแห่งโดยที่ไม่รู้สึกว่าเป็นการสูญเสียอะไรเลย และทำด้วยเจตนารายหรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว เป็นที่ถึง แยกอย่าง เดียว

โดยสรุปแล้วการจะตัดสินใจว่าการทำแห่งจะเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมอย่างไรบางนั้นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบจากบริบทของการกระทำ และพิจารณาจากข้อเท็จจริงซึ่งทำให้สถานการณ์ของการทำแห่งแตกต่างกันออกไปโดยถือหลักกว้างๆว่า การทำแห่งจะเป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมก็ต่อ เมื่อการไม่ตัดสินใจกระทำในสถานการณ์นั้นทำ ใ้ผลที่ เกิดต่อ เนื่องมา เป็นผลเสียต่อชีวิต ความอปรอกของชีวิต และสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องมากกว่าผลดี และต้อง เป็นการกระทำด้วยเจตนาบริสุทธิ์ที่จะป้องกันผลร้ายความสูญเสีย เป็น เรื่องจำเป็นและเป็น เรื่องของการสูญเสีย และแน่นอนที่สุด การจะยึดหลักกว้างๆดังนี้ วิจารณ์ญาณและมีโนธรรมส่วนตนยอมจะต้องมีบทบาท เป็นอย่างมากในการพิจารณาตัดสินใจความถูกต้องดังกล่าว

การทำแห่งควรจะเป็นที่ยอมรับในกรณีอย่างไรบาง

เป็นการยากที่จะชี้ชัดลงไปว่าการทำแห่งในกรณีอย่างไรบางจึงจะเป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรม เพราะกรณีเฉพาะของการทำแห่งยอมมีบริบทของการกระทำแตกต่างกันออกไปไ้มากมาย บางกรณีก็อาจจะเป็นที่ยอมรับไ้น้อยและในบางกรณีก็ เป็นที่ยอมรับไ้มากกว่า แต่ก็อาจจะกล่าวได้ว่า การทำแห่งในกรณีที่ทำ เมื่ออายุครรภ์น้อยที่สุด ด้วย

ความจำเป็นร้ายแรงที่สุด และทำแล้วจะเป็นผลดีมากกว่า ย่อมเป็นการทำแท้งในกรณีที่ยอมรับไ้มากที่สุด การทำแท้งในแต่ละกรณีย่อมมีลักษณะของการ เป็นที่ยอมรับไ้มากในทางจริยธรรมแตกต่างกัน ทั้ง แกร่งหนึ่ง เป็น เรื่องที่ผิดไปจนถึงกรณีที่น่าจะเป็นที่ยอมรับไ้มากที่สุด ซึ่ง เมื่อพิจารณาโดยหลักกว้าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นก่อนแล้ว อาจพิจารณาการทำแท้งในกรณีที่ยอมรับไ้มากในทางจริยธรรมไปจนถึงกรณีที่ไม่น่าจะยอมรับไ้มากตามลำดับดังนี้

ก. ในกรณีที่การทำแท้ง เป็นทาง เดียวที่จะช่วยชีวิตมารดาไว้ได้

ในกรณีที่ เป็นเรื่อง ที่ตกอยู่ในสถานการณ์ดังกล่าวนี้ แม่แทนที่ถือทัศนคติอย่างอนุรักษนิยมก็มีอยู่นอกรายที่จะไม่ เห็นควยวา เป็นกรณีที่ควรจะทำแท้งได้ เช่นเดียวกับที่กฎหมายในสังคมโดยส่วนใหญ่ถือว่า เป็นกรณีที่สามารทำได้โดยถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อคำนึงถึงว่าหากปล่อยให้มารดาคลอดแล้วมารดาจะคง เสียชีวิตอย่างแน่นอน และทารกในครรภ์ซึ่งยังคงขึ้นอยู่กับร่างกายมารดาที่จะคง เสียไปควยอย่างไมคงสงสัยแล้ว การเลือกเอาไวคนหนึ่งโดย เลือกทำลายอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งถึงอย่างไรก็ไม่มีทางที่จะรอดไ้มแล้วยอม เป็นการดีกว่า และเหมาะสมกว่าที่จะไม่ทำอะไร เลยและปล่อยให้ชีวิตของ เสียไปถึงสองชีวิตที่สามาร จะเลือก เอาไว้ชีวิตหนึ่ง ในกรณีอย่างนี้ผลดีที่จะ เกิดขึ้นจากการไม่กระทำก็ มีเพียงว่า จะช่วยให้ทารกสามารที่จะมีพัฒนาการต่อไปได้อีกระยะหนึ่ง เพื่อที่จะสิ้นสุดลงพร้อมกับชีวิตของมารดา และผลเสียที่จะ เกิดขึ้นจากการไม่กระทำก็คือชีวิตของมารดาจะคง เสียไป เช่นเดียวกับชีวิตทารก จะเห็นว่าผลเสียของการไม่กระทำมีมากกว่าผลดีอย่าง เทียบกันไม่ไ้ม การทำแท้งในกรณีจึงควร เป็นที่ยอมรับไ้มากในทางจริยธรรมมากที่สุด จริงอย แม่อาจจะมีการอ้างว่าชีวิตของทั้งสองฝ่ายบริสุทธิ์เสมอกัน ไม่มีใคร เป็นผู้ผิดในเรื่องนี้ แต่เมื่อพิจารณาในแง่ของคุณภาพชีวิตควยแล้วชีวิตของมารดาจะมีค่ามากกว่า และมีความสำคัญต่อสังคมมากกว่า ในกรณีนี้หากมารดาตัดสินใจไม่ยอมทำแท้งก็ เป็นสิทธิของมารดาที่จะไม่ทำไ้ม การบังคับให้ทำ ยอมรับ เป็น เรื่องที่ไม่ถูกต้อง และหากมารดาตัดสินใจกระทำ ก็ เป็นสิทธิของมารดาที่จะทำไ้ม

แต่อย่างไรก็ตาม การทำแท้ง เพื่อ เป็น เป็นการช่วยชีวิตมารดา เมื่อความอยุ่รอดของมารดาและทารกขัดแย้งกันนั้นก็ยังมี อาจ เป็นที่ยอมรับไ้มากในกรณีที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละกรณี เฉพาะซึ่งสถานการณ์แตกต่างกันออกไปไ้ม ในกรณีของการทำแท้ง เพื่อช่วยชีวิตของ

มารคานี้ ฟิลิปา ฟุต (Philippa Foot) ¹ ใ้ให้เห็นว่าในกรณีอย่างนี้การถ่วงจะ
เป็นไปไ้ตามแบบ คือ

1. หากไม่กระทำกรอย่างใดเลย ทั้งสองฝ่ายคือมารคาและทารกสวนตอง
เสียชีวิต มีทาง เล็ดกเพียงทาง เดียว เท่านั้น คือทำลายทารก เพื่อช่วยชีวิตมารคา การทำลาย
ชีวิตมารคาไม่สามารถจะช่วยไ้ทารกออกรอดไ้ เช่นในกรณีของการตั้งครรรภ์นอกมดลูก

2. หากไม่กระทำกรอย่างใดเลย ทั้งสองฝ่ายตองเสียชีวิต และมีทาง
เล็ดกสองทาง คือการทำแท้งจะช่วยไ้ทารกออกรอดไ้ และการทำลายมารคาจะช่วยไ้
ทารกมีทางออกรอดไ้ เช่นในกรณีของการ เป็นโรคในมดลูกขณะที่ตั้งครรรภ์แรก เป็นต้น

3. หากไม่กระทำกรอย่างใดเลย มารคาจะตองเสียชีวิต แต่ทารกในครรรภ์
จะรอดไ้โดยการช่วย เหลือของแพทย์ และการทำลายทารกจะ เป็นการช่วยไ้ทารกออกรอด
ไ้ กรณีแบบนี้อาจจะเกิดขึ้นไ้ยาก แต่กัอยู่ในวิสัยที่จะเป็นไปไ้

แม้การทำแท้งในกรณีที่การทำแท้ง เป็นวิธี เดียวที่ จะช่วยชีวิตมารคาไว้ไ้จะเป็นที่
ยอมรับไ้ในทางจริยธรรมมากกว่าในกรณีอื่นๆ แต่ในการทำแท้งที่จัดอยู่ในกรณีแบบนี้ควย
กันก็อาจมีขีดชันของการที่จะ เป็นที่ยอมรับไ้แตกต่างกัน การทำแท้งในกรณีที่ 1. ยอมรับไ้ว่า
เป็นกรณีที่สมควรทำมากกว่าในกรณีที่ 2. และ 3.

การทำแท้งควย เหตุผล เพราะการปล่อยให้ ทารกตั้งครรรภ์ค้ำ เนินอยู่ต่อไปจะเป็น
อันตรายไ้โดยตรงต่อชีวิตของมารคา เป็นสิ่งที่ควยอมรับไ้ในทางจริยธรรมกั้โลกกล่าวมาแล
กรณีที่ เป็นแบบ เดียวกัน แต่ความรุนแรงของปัญหาอาจไม่รุนแรง เท่ายังอาจจะมีไ้ เช่น กรณี
ที่การตั้งครรรภ์เป็นผลเสียบคอดความ เป็นอยู่ในชีวิตของมารคา หรือเป็นผลเสียบคอดสุขภาพจิต
อย่างร้ายแรง ในกรณีที่ เป็นแบบนี้การจะลงมติว่าจะ เป็นที่ลกคองยอมรับไ้ในทางจริยธรรม
หรือไม่นั้น ก็คงพิจารณาจากความรุนแรงของปัญหาคือผลเสียบที่จะ เกิดขึ้น เนื่องจากการปล่อยให้
ทารกตั้งครรรภ์ค้ำ เนินอยู่ต่อไป และขอเท็จจริงอื่นๆประกอบกัน

2. ในกรณีที่ทำร้ายแน่ชัดแล้วว่าทารกที่เกิดมาจะต้องพิการร้ายแรง

การทำแท้งในกรณีนี้มีความคล้ายคลึงกับการฆ่าเพื่อไพบทกษทรมาณ หรือ "การุณยฆาตกรรม" (euthanasia) ซึ่งจัดเป็นปัญหาทางจริยธรรมอีกเรื่องหนึ่ง ว่าควรเป็นที่ยอมรับหรือไม่ แต่มีข้อแตกต่างกันอยู่ตรงที่ว่า เราไม่มีทางทราบไควาทารกในครรภ์จะเห็นว่าจะมีความพิการที่ เขาจะคงพบ เมื่อ เขา เกิดมานั้น เป็นความทกษทรมาณสำหรับ เขาหรือไม่ อีกทั้งทั้ง เมื่อตอนที่ยังอยู่ระหว่างพัฒนาการในครรภ์นั้นความรู้สึก เกี่ยวกับ เรื่องความทกษทรมาณคงจะยังไม่มึน

ความแตกต่างของผลไคผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำหรือไม่ทำแท้งในกรณีนี้ ไม่อาจจะเห็นไคชัดเจน เฉพาะหนา เช่น เกี่ยวกับการทำแท้งในกรณีนี้การตั้งครรภ์เป็นอันตรายต่อชีวิตของมารดา การที่จะพิจารณาว่าการทำแท้งในกรณีนี้ทารกจะเกิดมา เป็น เด็กพิการนี้ จึงยอมรับชอณา ในกรณีนี้ถึงกล่าวนี้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการไม่ยอมทำแท้งก็คือชีวิตในครรภ์ชีวิตหนึ่งจะสามารถเกิดมาไค และผลเสียก็คือความพิการของชีวิตนั้นและภาระอันสามารถปกป้องกัน ไคที่จะเกิดขึ้นกับผู้ที่ต้อง รับผิดชอบชีวิตนั้น โดยตรงคือบิดามารดา และรับผิดชอบโดยอ้อมคือสังคม ผลเสียยอมมีมากกว่าผลดีพอที่จะไคการทำแท้งในกรณีนี้ เป็นที่ยอมรับไค แต่สิ่งที่ต้องคำนึงถึงก็คือชีวิตของมารดาที่แน่ใจแล้วว่าจะเกิดมีขึ้นกับทารกนั้นคงมากพอ และคงทำร้ายแน่ชัดจริงๆ และผู้ที่ต้อง รับภาระต่อชีวิตที่จะเกิดมานั้นคงแน่ใจจริงๆว่าตนไม่มีความสามารถที่จะรับผิดชอบชีวิตที่มีความพิการรุนแรงนั้นไคมีความพอใจในชีวิตไคตามสมควร ซึ่งหากว่ามีความแน่ใจใน เงื่อนไขดังกล่าวแล้วการทำแท้งในกรณีนี้ก็ยอม เป็นที่ยอมรับไค แม้ว่าเราไม่อาจแน่ใจไควาทารกในครรภ์จะยืนยันไคกับการทำแท้ง เพื่อไม่ให้ตนต้องทนทกษทรมาณนั้นหรือไม่ แต่ก็อาจอนุมานไคจากตัวอย่างที่ว่า หากบุคคลหนึ่งพิการอย่างร้ายแรงมาแต่กำเนิดและพบว่าชีวิตของเขา เป็นชีวิตที่แสนจะทรมาณ แม้ว่าเขาอาจจะไม่ยอมคาย แต่อย่างน้อยที่สุดหากเขาสามารถเลือกไม่เกิดมา เลยไคเขาคงจะคง เลือก เป็นแน่

3. ในกรณีที่การตั้งครรภ์เกิดจากการละเมิดโดยมิชอบ

การตั้งครรภ์ที่เกิดจากการถูกละเมิดหรือการตั้งครรภ์ที่ตกขมึนซึ่งกฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งไคนี้ เมื่อพิจารณาในแง่จริยธรรมจากหลักการซึ่งผลไคผลเสียที่จะมีขึ้นสืบ เนื่องจาก

การไม่กระทำแล้ว จะเห็นว่าน่าที่จะเป็นการกระทำที่ไม่ดีจริยธรรมนัก หรือเป็นที่ยอมรับ
 ได้ในทางจริยธรรม หากผู้ที่ต้องรับเคราะห์เกิดตั้งครรภขึ้นโดยไม่เป็นที่ปรารถนาควยสา
 เหตุซึ่งกล่าวมีความต้องการที่จะทำ ผลเสียที่จะเกิดขึ้นจากการไม่กระทำในกรณีนี้ไม่ไค้เป็น
 แบบเดียวกับในสองกรณีข้างต้นที่กล่าวมา ในสองกรณีดังกล่าวข้างต้นนั้น การปล่อยให้
 ครรภคำ เนินต่อไป เป็นผลเสียโดยตรงต่อชีวิตและความอวยรอด ตลอดจนคุณภาพชีวิตของผู้
 เกี่ยวข้อง แต่ในกรณีนี้เป็นผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอันสืบเนื่องมา
 จากการกระทำซึ่งผิดจริยธรรมในแง่อื่นควย การข่มขืน เป็นสิ่งที่ผิดอยู่แล้วโดยตัวมันเอง
 แต่การห้าแหวงในกรณีนี้ไม่ไค้เป็นที่ยอมรับได้ควยเหตุผลเพียง เพราะวาการตั้งครรภนั้น
 เกิดจากการข่มขืนแต่อย่างคิ้ว เป็นสำคัญ แต่เป็น เพราะผลเสียที่เกิดขึ้นกับสตรีผู้ซึ่งต้องรับ
 ภาระในสิ่งที่ไม่ไค้เกิดจากการกระทำของตน และเป็นผลกลละเบิดโดยตรง หากสตรีผู้ที่จะ
 เป็นมารดาผู้นั้นเต็มใจ หรือถือ เป็นภาระหน้าที่ที่จะไม่ห้าแหวงในกรณีนี้ ยอม เป็น เรื่องที่นา
 ยกของสรร เสริฐ์ต่อกรเสียสละควยเจตนาดีคือทารกในครรภและยอมสละผลประโยชน์
 อื่น เป็นสิทธิของทนนในเรื่องนี้ แต่หากสตรีผู้นั้นคัดสินใจที่จะห้าแหวงยอมไมนาจะตอง เป็นผู้
 ที่ถูกประนามวาห้าผิดจริยธรรม แต่ทั้งนี้ตองพิจารณาจากสถานการณ์ประกอบควย
 เช่น อายุของครรภ และเจตนาห้าแหวงเมื่ออายุครรภมากเกินไปแล้ว หรือห้าควย
 ความอาฆาตมาดร้ายต่อทารก การห้าแหวงนั้นก็ยอมเป็นที่ยอมรับไค้นอยกว่าหรือเป็นที่
 ยอมรับไม่ไค้เลย

4. ในกรณีที่ใช้ เป็นมาตรการควบคุมจำนวนประชากร

ในกรณีนี้เป็นการยากที่จะเปรียบเทียบผลคือผลเสียที่จะเกิดขึ้น เพราะผลที่จะมี
 ขึ้นนั้นไม่ไค้กระทบกระเทือนต่อผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงอย่างชัดเจน แต่อาจมีผลต่อความเป็น
 อยุของคณสวนรวมในอนาคคไค้ อาจจะเป็นไปไค้วาหากไมยอมรับ เอาการห้าแหวง เป็น
 มาตรการควบคุมจำนวนประชากร เสียคั้งแต่คณนี้ อาจจะมีปัญหาประชากร เกินรายแรง
 มากในอนาคคไค้ แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันปัญหาคังกล่าวยังไม่รุนแรงถึงขนาดจะตองใช้
 การห้าแหวง เขาชวย การไม่ใช้การห้าแหวง เป็นมาตรการคังกล่าวอาจจะมีผลเสียเพียง
 เป็นการห้าบุคคลในสังคมจากความสะดวกสบายไปบางจากการที่ตองใช้วิธีการคุมกำเนิด

ซึ่งต้องระมัดระวังอยู่เป็นประจำ เพื่อไม่ให้พลาดสิ่งใดที่เห็นได้ชัด

วิธีการคุมกำเนิดเท่าที่มีขายในปัจจุบันนี้แม่เราไม่อาจกล่าวได้ว่าใช่ไคผลอย่างเต็มที่แล้วก็ตาม แต่ก็จักใควานจะเป็นที่เพียงพอแล้วในสถานการณ์ปัจจุบัน และหากว่าในอนาคตปัญหาประชากร เกินจะร้ายแรงถึงขั้นอันตรายจริงๆ การทำแท้งก็อาจจะถอยมรับใช้ เป็นวิธีการลดอัตรา เกิด ซึ่งในคอนั้น ผลเสียต่อชีวิต ความอ Yorok และคุณภาพชีวิตของบุคคลที่เกี่ยวข้องของยอมอาจจะได้รับความกระทบกระเทือนพอที่จะเป็นเหตุผลให้การทำแท้ง เพื่อควบคุมอัตรา เกิด เป็นที่ยอมรับได้ แต่ปัญหาที่สำคัญก็คือ เราไม่อาจจะชี้แจงเพาะลงไปใควาสถานการณ์จะตองร้ายแรงถึงขนาดไหนจึงจะพอที่จะทำให้การทำแท้ง เป็นที่ยอมรับได้ในกรณี เพื่อควบคุมอัตรา เกิดนี้ ในอนาคตข้างหน้า ความอ Yorok ของมนุษยชาติโดยส่วนรวม อาจจะ เป็น เหตุผลที่ทำให้การทำลายชีวิตบริสุทธิ์ที่ยังไม่อาจมีบทบาทใดๆ ในสังคมใดเป็น เรื่องที่ควร แก่การยอมรับในทางจริยธรรม แต่สถานการณ์ในปัจจุบันมิใช่เป็นเช่นนั้น การทำแท้ง เพื่อเป็นมาตรการในการควบคุมการ เกิด จะ เป็นที่ยอมรับในสถานการณ์ปัจจุบันได้ก็ต่อเมื่อ เราสามารถจะพิสูจน์ศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปใควาทารกในครรภ์มิใช่มนุษย์ การพิสูจน์ เช่นนั้นแม่อาจจะมิได้ทำใคก็ตองใช่ เวลามากทีเดียว หรืออาจจะทำใคก็ตองเมื่อทัศนคติของบุคคลในสังคมที่มีต่อ เรื่องคารองชีวิตในครรภ์ได้เปลี่ยนแปลง ไปจากปัจจุบันนี้โดยสิ้นเชิงแล้ว จึงสรุปใควาในสถานการณ์ เช่นปัจจุบันนี้การทำแท้งยังไม่อาจจะ เป็นที่ยอมรับได้ในทางจริยธรรมในกรณีของการกระทำ เพื่อ เป็นมาตรการลดและควบคุมอัตรา เกิด เพียงแต่การ เสียประโยชน์ของสังคมในการที่จะได้รับความสะดวกในการควบคุมประชากร ย่อมไม่เพียงพอที่จะทำให้ การทำแท้งซึ่งผิดเป็น เบื้องต้น เป็นที่ยอมรับได้

นอกเหนือจากการทำแท้งใควาถึงกล่าวมาข้างต้นซึ่ง เป็นตัวอย่างของกรณีซึ่ง เป็นที่ยอมรับได้ลงไปจนถึงกรณีซึ่ง ไม่อาจ เป็นที่ยอมรับได้แล้วยังอาจมีการทำแท้ง อีกหลายกรณีซึ่ง อาจ เป็นที่ยอมรับได้หรือไม่อาจยอมรับได้ในทางจริยธรรมซึ่ง ตองพิจารณาตัดสินตามบริบทของการกระทำ เป็นกรณีๆไป เป็นการยากที่จะชี้ขาดตายตัวลงไปว่ากรณีเอียงไร ในสภาพการณ์เอียงไรจึงจะ เป็นที่ยอมรับได้ ในกรณีนี้ตองขึ้นอยู่กับ การพิจารณาจากข้อเท็จจริง

ในสภาพการณ์ แล้วพิจารณาควบหลักกว้าง ๆ ดังกล่าว คือหลักที่ว่าหากไม่กระทำแล้วจะเกิด
ผลเสียอย่างร้ายแรงหรือไม่ ประกอบกับพิจารณาและมโนธรรมส่วนตัว

จากการที่การทำแท้ง เป็นสิ่งที่ถือใกว่าผิด เป็น เบื้องตน และบริบทของการกระทำ
เป็นตัวแปรที่อาจจะทำให้พิจารณาได้เป็นอย่างอื่นนี้ ทำให้เป็นที่กล่าวใกว่า การทำแท้ง
ควบ เหตุผล เพียง เพราะเพื่อความสะดวกสบายส่วนตัวของ ผู้ที่เกี่ยวข้องยอม เป็นการกระทำที่
ผิด เว้นเสียแต่อาจจะใกว่ามีการพิสูจน์ให้ เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปใกว่าทารกในครรภ์ไม่ใช่มนุษย์
ที่มีค่าของชีวิตเลย หรือสามารถให้ เป็นที่ยอมรับกันใกว่าระยะใกว่าในพัฒนาการในครรภ์ที่
ทารกเริ่มมีความ เป็นมนุษย์ที่มีค่าแล้ว ระยะเวลาก่อนหน้าที่จะ เป็นมนุษย์นั้นยอม เป็นระยะ
ที่อาจทำแท้งได้โดยไม่มีส่วนตอง เป็นปัญหาจริยธรรม แต่การพิสูจน์ดังกล่าว หรือช่วง
ระยะเวลาที่จะ เป็นช่วง เริ่มความ เป็นมนุษย์นั้นยังไม่ปรากฏให้ เป็นที่ยอมรับกันใกว่าเลยแต่
อย่างใกว่า

โดยสรุปแล้ว ใน เรื่องที่ใกว่า เราควรพิจารณาคุณค่าทางจริยธรรมของการทำแท้ง
แห่งอย่างใกว่านี้ แนวทางที่ เราควรพิจารณาคือ / เราต้องไม่ถือใกว่าการทำแท้ง เป็นการกระทำ
ที่ถูกหรือผิดโดยไม่มี เงื่อนไข เพราะการยอมรับหรือปฏิเสธอย่าง เล็กซาคในปัญหาที่ซับซ้อนแต่
และมีแง่มุมใกว่าพิจารณาใกว่ามาก เช่นปัญหาทางจริยธรรมของการทำแท้งนี้ใกว่าอาจจะให้ เป็นที่
ยอมรับกันโดย เต็มที่ทั่ว ไปใกว่า การอ้าง เหตุผลในปัญหา เรื่องความถูกต้องของการทำแท้งนี้ใกว่าไม่
อาจอ้างได้โดยที่ใกว่าไม่มีการโต้แย้ง การรับหรือปฏิเสธอย่าง เล็กซาคในปัญหาว่า การทำแท้ง
เป็นสิ่งที่ถูกตองหรือไม่ ผิดหรือไม่นี้จะ เป็นการปฏิเสธขอใกว่าแท้จริงที่ใกว่าการทำแท้ง แต่ละกรณี
เฉพาะ เกิดขึ้นและมีบริบทต่างกัน เมื่อถึง กระตุนให้ทำ สถานการณ์ของการกระทำ และผลที่
เกิดจากการกระทำสวนต่างกันออกไปใน แต่ละกรณี ทั้งนี้ เราควรใกว่าใจก่อนแต่เพียงใกว่าการ
ทำแท้ง เป็นสิ่งที่ผิด เป็น เบื้องตน จนกว่าจะมี เหตุผลพอใกว่าพิจารณา เป็นอย่างอื่นใกว่า และในการ
พิจารณาคัดสินที่ตองนี้ นี้ก็ตองอ้างอิงกับบริบทของการกระทำเป็นหลัก การตัดสินสินตองตัด
สิน เป็นกรณีเฉพาะไป โดยมีหลัก เกณฑ์ เป็น เดี่ยว เปรียบ เทียบ กรณีที่มีบริบทคล้ายคลึงกันยอม
มีความถูกต้องหรือผิดใกว่าใกล้เคียงกัน ในปัญหาขัดแย้งนี้การมองปัญหาควบที่ศนะที่กว้าง ใกว่าไกลและรอบ
คอบ เท่านั้นจึงจะสามารถ ตัดสินคล้ายปัญหาขัดแย้งที่ซับซ้อนนี้ใกว่าได้บาง